

JUSTITSMINISTERIET

Civilafdelingen

Dato:
Kontor: Færdselskontoret
Sagsbeh: Christian Hesthaven
Sagsnr.: 2013-800-0048
Dok.: 988762

Æ n d r i n g s f o r s l a g

til

Forslag til lov om ændring af færdselsloven (Skærpede sanktioner for hastighedsovertrædelser ved vejarbejde m.v. og indførelse af betinget objektivi t ansvar for ejer (bruger) af et motorkøretøj for visse hastighedsovertrædelser)

Af *justitsministeren*, tiltrådt af ...:

Til § 1

1) I den under *nr. 3* foreslåede § 118 c indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. Straffelovens § 50, stk. 3, finder ikke anvendelse for bøder pålagt efter stk. 1.«.

Stk. 8 bliver herefter stk. 9.

[Præcisering af den civilretlige karakter af forholdet mellem ejeren (bruger) og føreren]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

1. Det foreslås, at straffelovens § 50, stk. 3 – hvorefter den bødefældte ikke kan kræve bøden betalt eller erstattet af andre – ikke finder anvendelse for bøder pålagt efter den foreslåede bestemmelse i færdselslovens § 118 c, stk. 1, om (betinget) objektivi t bødeansvar.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Herved tydeliggøres det i selve lovteksten, at hvis en ejer (bruger) på objektivt grundlag pålægges en bøde, vil forholdet mellem ejeren (brugeren) og – hvis en anden førte bilen – den, der førte bilen, være af civilretlig karakter. Det vil således f.eks. i kontrakten mellem et biludlejningsfirma eller en delebilorganisation og lejeren kunne aftales, at lejeren til firmaet eller organisationen skal betale en bøde pålagt firmaet eller organisationen på objektivt grundlag for en forseelse, som er begået, mens køretøjet var i lejers besiddelse, således som det er forudsat i pkt. 4.3.4.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

2. Det bemærkes i forlængelse heraf følgende om civilretlig inddrivelse af bøden:

Det må antages, at civilretlig inddrivelse hos føreren af en bøde pålagt ejeren (brugeren) på objektivt grundlag efter den foreslåede § 118 c, stk. 1, normalt vil kunne ske efter reglerne om *betalingspåkrav* i retsplejelovens kapitel 44 a (§§ 477 a – 477 g). Under en sådan civilretlig sag vil ATK-billedet som udgangspunkt kunne udgøre bevis for ejerens (brugers) krav.

Reglerne om betalingspåkrav kan efter retsplejelovens § 477 a anvendes ved inddrivelse af forfaldne pengekrav, der ikke overstiger 100.000 kr. eksklusive renter og omkostninger, hvis man som fordringshaver har en klar forventning om, at skyldneren ikke har indsigelser mod kravet eller vil gøre modkrav gældende.

En civilretlig tvist om en bøde, der pålægges en ejer (bruger) af et motor-køretøj i medfør af den foreslåede § 118 c, stk. 1 – og som f.eks. på baggrund af skyldnerens (førerens) indsigelser mod kravet ikke kan inddrives efter reglerne om betalingspåkrav, jf. ovenfor – vil som udgangspunkt i stedet kunne behandles efter reglerne om behandling af *sager om mindre krav* i retsplejelovens kapitel 39 (§§ 400 – 410). Disse regler finder anvendelse på bl.a. byretssager om krav, som har en økonomisk værdi af højst 50.000 kr., jf. retsplejelovens § 400, stk. 1, nr. 1.

Der gælder for disse sager særligt lempelige krav til stævning og svarskrift, som kan udformes ved hjælp af en blanket, der er tilgængelig på Domstolsstyrelsens hjemmeside. Retten har en vejledningspligt i forhold til udfyldelse af sådanne blanketter.

Bevisførelse kræver rettens tilladelse, som alene gives, når det må anses for sandsynligt, at bevisførelsen er af betydning for sagen, jf. retsplejelovens § 403. Det følger endvidere af retsplejelovens § 406, at retten forestår sagens forberedelse, hvilket i udgangspunktet sker på skriftligt grundlag. Parterne vil således som udgangspunkt ikke have behov for advokatbistand under sagens forberedelse. Vælger en part alligevel at anvende advokat under forberedelsen af sagen, og er der tale om små sager med en økonomisk værdi af højst 10.000 kr., er der fastsat begrænsninger i det beløb, som den tabende part kan komme til at betale til den vindende parts udgifter til advokat, jf. retsplejelovens § 408, stk. 2.

3. Om forholdet til straffelovens § 50 bemærkes følgende:

De hensyn, der ligger bag straffelovens § 50, stk. 3, gør sig efter Justitsministeriets opfattelse ikke gældende i forhold til de sager om hastigheds-overtrædelser konstateret ved ATK, som er omfattet af den foreslåede bestemmelse i færdselslovens § 118 c. Denne bestemmelse indebærer, at bødeansvaret i disse sager pålægges ejeren (brugeren) af køretøjet på objektive grundlag, medmindre en anden erkender at have ført køretøjet på gerningstidspunktet eller ved brugstyveri mv. var i uberettiget besiddelse af køretøjet på gerningstidspunktet.

På andre områder vil det derimod afhænge af en række omstændigheder, om der gøres ansvar gældende mod såvel en juridisk person som en fysisk person, der har begået en overtrædelse inden for den juridiske persons virksomhed, eller om der kun pålægges enten den juridiske person eller den fysiske person strafansvar. På andre områder beror valget af ansvarssubjekt således på anklagemyndighedens – og i sidste ende domstolens – vurdering af den konkrete sags nærmere omstændigheder. Den foreslåede § 118 c er derimod udtryk for en særlig lovreguleret ordning, hvor valget af ansvarssubjekt beror på de særlige lovbestemte betingelser for det foreslåede betingede objektive ansvar for ejeren (brugeren), og ansvaret kan kun pålægges *enten* ejeren (brugeren) *eller* føreren. Ejeren (brugeren) kan desuden kun pålægges ansvar, i det omfang føreren ville kunne være pålagt ansvar. Det vil på denne baggrund ikke være i strid med formålet med det foreslåede betingede ansvar for ejeren (brugeren), at ansvaret civilretligt kan påhvile føreren, og det er som nævnt også forudsat i lovforslaget, at der kan indgås aftale herom.

Endvidere er bøderne i disse sager af forholdsvis begrænset størrelse og fastsættes på grundlag af standardiserede bødetakster, som er uafhængige

af, om bøden pålægges en juridisk person eller en fysisk person. På andre områder kan bøder, som pålægges en juridisk person, derimod fastsættes i lyset af den juridiske persons økonomiske forhold og kan efter omstændighederne udgøre betydelige beløb.

Den foreslåede undtagelse til straffelovens § 50, stk. 3, vil heller ikke føre til, at bøder, der pålægges for en hastighedsovertrædelse, som en lønmodtager har begået i tjenesten, i videre omfang end i dag vil skulle betales af lønmodtageren. I dag er det således i praksis altid lønmodtageren, som søges pålagt bøden for en hastighedsforseelse begået i arbejdstiden.

Ændringsforslaget ændrer ikke på, at straffelovens § 50, stk. 3, fortsat vil finde anvendelse i forhold til den, der pålægges et bødeansvar efter at have afgivet en erkendelse til politiet efter den foreslåede bestemmelse i færdselslovens § 118 c, stk. 2. Den fører, der således påtager sig ansvaret, vil ikke kunne indgå en aftale med henblik på efterfølgende at kræve bøden betalt eller erstattet af en anden.